

Egon Jensen (S):

Jeg kan ikke føje meget til det, indenrigsministeren har sagt, men skal gøre opmærksom på, at kildeartsbeskatningens dage altså er forbi, og dem agter vi ikke at indføre, når det drejer sig om grundskyld i kommunerne.

Venstre har det åbenbart sådan, at man ikke kommer den ene vej, så prøver man den anden vej. Det, det drejer sig om, er åbenbart, at man ude omkring i kommunerne, måske særlig i venstrekommuner, kunne sørge for, at produktionsjord fik nedsat grundskyldpromillen eller blev helt fritaget for beskatning. Det agter vi bestemt ikke at medvirke til. Jeg skal ikke spille folketingets tid mere, men sige, at dette er et lovforslag, der ikke har nogen chance.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes nu ikke, man kan sige, at man spilder det høje tings tid ved at drøfte et forslag som dette. Der er ganske givet tanker bag ved det, man må tage op til overvejelse.

For dem, der er tilhængere – det er det konservative folkeparti – af, at man fritager produktionsjord i videste forstand for grundbeskatning, og som i øvrigt også er tilhængere af det kommunale selvstyre, så langt det kan gå, skulle man synes, at der var noget, der talte for at gå ind for et forslag som dette.

Men der er et men, og det er, at hvis man skal gøre det, som jeg har nævnt, nemlig tage skatten bort fra produktionsjord, så må det ske ensartet, og det vil sige, at det må ske over hele landet. Jeg mener, at det vil være forkert at overlade det til den enkelte kommune at fastsætte grænser, således som dette beslutningsforslag viser, for, hvordan man kan beskatte forskelligt inden for de forskellige kategorier af ejendomme.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med de grupper, der er tale om, men blot understrege, at for mig at se er det ikke tilstrækkelig klart afgrænset. Der vil f. eks. være en række tilfælde vedrørende blandede ejendomme, og det er også i nogen grad nævnt i forslaget og i de bemærkninger, der er gjort dertil.

Det vil i en række tilfælde give vanskelige afgrænsningsforhold, ikke mindst hvor der er tale om blandede ejendomme.

Det, der springer i øjnene, er, at man her kan komme til at ramme dem ganske betyde-

ligt, der ejer et hus, hvori de tilbringer deres frie timer, eller som måske har en grund, de venter på at få sat et hus på. Det er således med ubebyggede grunde, at dem vil man efter forslaget kunne henføre under den ene eller den anden kategori i forslaget, og det skal oven i købet afgøres ud fra den hensigt, der har været med erhvervelsen af grunden. Vi er vist ude på meget gyngende grund, hvis man prøver på at fastlægge de nærmere detaljer her.

I hvert fald er det for mig ganske klart, at man meget nemt kan komme ud for, at en række kommuner, ikke mindst efter at den såkaldte landliggerskat er ophævet, her kunne se en chance for at belaste sommerhusgrundene med en øget beskatning. Det kan man gøre helt uden følgevirkninger, for de pågældende har jo ingen stemmeret i den pågældende kommune og er derfor uden indflydelse på, hvad man gør ved dem. Det kan vi ikke gå ind for.

Der er mange ting, vi gerne vil drøfte i forbindelse med et forslag som dette. Først og fremmest må det tage sigte på at afskaffe beskatningen af produktionsjord, men at overlade det til kommunerne finder vi ikke ville være en ret måde at gøre det på.

Derfor må vi sige, at vi indtil videre – i hvert fald med den form, lovforslaget har – ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige tak til fremskridtspartiets ordfører for, at jeg på grund af efterfølgende udvalgs møde i finansudvalget kunne komme ind her.

Det kommer næppe som nogen overraskelse, at retsforbundet ikke kan støtte det af venstre fremsatte forslag. Vi må afvise forslaget. Forslaget lægger klart op til en forskelsbehandling, og vi nærer især frygt for, at der vil blive ført en hård kurs over for sommerhusejere m. v., fordi disse mennesker ikke bor i kommunen, men blot har sommerbolig eller anden bolig i kommunen. Det mener vi ganske klart ikke kan være rimeligt.

Vi vil imidlertid gerne benytte lejligheden til at understrege, at en jordbeskatning i høj grad løser de problemer, der er en følge af, at arbejdskommune, bopælskommune og fritidskommune ikke er sammenfaldende. Da grundskylden efter sin natur beskatter de